

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Polodiuc Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Polodiuc Igor Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în mun. Xxx, str. Xxx, ap.xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1.** 02.12.2014 - 24.11.2015 (prima instanță);
- 2.** 22.12.2015 - 16.02.2016 (instanța de apel);
- 3.** 10.02.2017 - 31.05.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015, Polodiuc Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, în sumă de 6000 (șase mii) lei.

1.1. Prin decizia instanței de apel a fost condamnat și Lupu Eugen, hotărîrea în privința căruia cu recurs ordinar în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Polodiuc Igor, este pus sub învinuire că, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, pînă în luna septembrie 2011, în circumstanțe necunoscute, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Lupu Eugen, urmărind scopul obținerii de mijloace financiare ilicite, au falsificat blancheta certificatului de înmatriculare RM cu nr. 115609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” cu numărul caroseriei WDB2100351A181557, n/î ST GV 121 pe numele cet. Gîra

Violeta, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr.313 din 25.09.2014, care a constatat, că certificatul de înmatriculare indicat supra a fost confecționat din hârtie plastifiată, laminată pe ambele părți, cu folosirea repetată a hologramei cu nr.7237262, cu folosirea aparatelor computerizate de multiplicat cu imprimanta cu jet color cerneală, nu la ÎS „CRIS Registru” după modelul tip. Tot, în același scop au fost falsificate și numerele de înmatriculare (față și verso) cu semnificația - ST GV 121. Ulterior, în toamna anului 2011, Polodiuc Igor și Lupu Eugen, aflându-se în mun. Chișinău, i-au vândut lui Gîra Petru contra sumei de 1200 de euro, blancheta certificatului de înmatriculare RM cu nr.115609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” și numerele de înmatriculare (față și verso), cu semnificația - ST GV 121, pentru ca Gîra Petru să poată folosi mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova, de parcă ar fi fost înmatriculat legal.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat Recean Roman, prin care a solicitat casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia să fie recunoscuți vinovați Lupu Eugen și Polodiuc Igor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal și pentru comiterea acestei infracțiuni, să fie aplicată fiecăruia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat apelantul a considerat că, instanța de fond a acționat tendențios, punând la baza constatărilor doar declarațiile inculpatului Lupu Eugen, referitor la faptul că acesta ar admite că a fost telefonat de Gîra Petru în legătură cu faptul că se ocupa de comercializarea pieselor. Respectiv, instanța n-a dat apreciere declarațiilor lui Gîra Petru referitor la faptul că aceste discuții telefonice au avut loc doar în legătură cu intrarea în posesie a actelor false, ori martorul n-a dat declarații să fi procurat careva piese de schimb, iar inculpatul Lupu Eugen n-a declarat să fi vândut așa piese de schimb lui Gîra Petru.

În consecință, achitarea neîntemeiată a lui Lupu Eugen pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal a dus la recalificarea neîntemeiată a acțiunilor lui Polodiuc Igor la art. 361 alin. (1) Cod penal și nu este clar din ce considerente instanța de judecată a exclus din acțiunile inculpatului Polodiuc Igor semnul calificativ de confecționare a documentelor oficiale false, odată ce în învinuirea înaintată acesta persistă, iar instanța de fond n-a motivat nici într-un mod excluderea acestuia.

În așa mod, apelantul a considerat că, prima instanță a pronunțat o sentință care este contrară legii, de aceea urmează a fi casată, iar inculpații Lupu Eugen și Polodiuc Igor, să fie recunoscuți vinovați în baza art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal și condamnați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, apelul procurorului Recean Roman a fost admis, casată sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lupu Eugen Xxx și Polodiuc Igor Xxx au fost recunoscuți vinovați, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiind numită pedeapsa,

fiecăruia, sub formă de închisoare pe un termen de câte 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, în privința lui Lupu Eugen Xxx și Polodiuc Igor Xxx, cu numirea probațiunii pe o durată, fiecăruia, câte 3 (trei) ani.

Lupu Eugen Xxx și Polodiuc Igor Xxx au fost obligați să nu-și schimbe domiciliul fără permisiunea organului competent.

Instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 CPP, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele: Polodiuc Igor și Lupu Eugen, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, pînă în luna septembrie 2011, în circumstanțe necunoscute, împreună și în urma înțelegerii prealabile, urmărind scopul obținerii de mijloace financiare ilicite, au falsificat blancheta certificatului de înmatriculare RM cu nr. 115609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” cu numărul caroseriei WDB2100351A181557, n/î ST GV 121 pe numele cet. Gîra Violeta, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr.313 din 25.09.2014, care a constatat, că certificatul de înmatriculare indicat supra a fost confecționat din hîrtie plastifiată, laminată pe ambele părți, cu folosirea repetată a hologramei cu nr. 7237262, cu folosirea aparatelor computerizate de multiplicat cu imprimanta cu jet color cerneală, nu la I.S. „CRIS Registru” după modelul tip. Tot, în același scop au fost falsificate și numerele de înmatriculare (față și verso) cu semnificația - ST GV 121.

Ulterior, în toamna anului 2011, Polodiuc Igor și Lupu Eugen, aflîndu-se în mun. Chișinău, i-au vîndut lui Gîra Petru contra sumei de 1200 de euro, blancheta certificatului de înmatriculare RM cu nr.115609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” și numerele de înmatriculare (față și verso), cu semnificația -ST GV 121, pentru ca Gîra Petru să poată folosi mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova, de parcă ar fi fost înmatriculat legal.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale intenționate Lupu Eugen și Polodiuc Igor au comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: „Confecționarea, deținerea și vînzarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvîrșite de mai multe persoane”.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora: 1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau

instanța de judecată și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Lupu Eugen pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal și eronat a calificat acțiunile lui Polodiuc Igor în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

Astfel, vinovăția inculpaților Lupu Eugen și Polodiuc Igor în comiterea faptelor sus-indicate, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile martorului Gîra Petru (f. d. 64-66, vol. II), martorului Gîra Violeta (f. d. 67, vol. II), martorului Sîrcu Petru (f. d. 72, vol. II).

Instanța de apel a conchis că, declarațiile depuse de către ambii inculpați, Polodiuc Igor și Lupu Eugen, prin care nu-și recunosc comiterea infracțiunii comise de ei, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală, și se combat de întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că, nerecunoașterea vinovăției de către Polodiuc Igor și Lupu Eugen nu echivalează cu achitarea acestora deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dâșii a faptelor încriminate.

Mai mult ca atât, instanța de apel a atestat și faptul că, deși inculpatul Polodiuc Igor, pe tot parcursul examinării cauzei nu și-a recunoscut vina, dâșul nici n-a atacat sentința cu apel ceea ce denotă că dâșul în mod tacit a fost de acord cu faptele imputate.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpaților Polodiuc Igor și Lupu Eugen se mai dovedește integral și prin următoarele probe scrise, cum ar fi:

- procesul-verbal de ridicare, fiind ridicate numerele de înmatriculare cu semnificația ST GV 121 și actele falsificate (vol. I, f.d.33);

- raportul de constatare tehnico-științifică, prin care s-a constatat falsificarea blanchetei certificatului de înmatriculare RM cu nr. 115609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” cu numărul caroseriei WDB2100351A181557, precum și faptul că ea n-a fost confecționată la ÎS „Registru” (vol. I, f. d. 44-45);

- procesul-verbal de examinare, fiind examinat pașaportul cu semne de falsificare și numerele de înmatriculare (vol. I, f. d. 78);

- corpuri delictive - blancheta certificatului de înmatriculare RM cu nr. 11560923 și numerele de înmatriculare cu semnificația ST GV 121 (vol. I, f. d. 77);

- răspunsul ÎS „Registru”, „potrivit căruia certificatul de înmatriculare mecanolizibil cu nr. 115609236 a fost atribuit mijlocului de transport de model „Paz”, nu automobilului de model „Mercedes E200”. Totodată, s-a confirmat faptul că mijlocul de transport de model „Mercedes E200” cu numărul caroseriei WDB2100351A1815 nu figurează ca fiind înmatriculat pe teritoriul RM (vol. I, f. d. 126);

- răspunsul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto”, potrivit

căruia ecusonul cu nr. 0110538 a fost atribuit mijlocului de transport de model „Mercedes 814D” și nu automobilului de model „Mercedes E200” (vol. I, f. d. 138);

-raportul de expertiză nr. 313 din 25.09.2014, prin care s-a constatat, că certificatul de înmatriculare cu nr.115609236 a fost confecționat din hârtie plastifiată, laminată pe ambele părți, cu folosirea repetată a hologramei cu nr.7237262, cu folosirea aparatelor computerizate de multiplicat cu imprimanta cu jet color cerneală, nu la ÎS „Registru” după modelul tip (vol. I, f. d. 168-170);

-procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului, în cadrul căruia bănuitul Gîra Petru a relatat despre circumstanțele comiterii infracțiunii și coparticipanții la aceasta (vol. I, f. d. 204-210);

-procesul-verbal de recunoaștere după fotografie, în cadrul căruia martorul Sîrcu Petru l-a recunoscut pe Polodiuc Igor ca persoana ce s-a ocupat de perfectarea actelor false pentru automobil (vol. I, f. d. 184-185);

-procesul-verbal de ridicare, fiind ridicată informația furnizată de SA „Orange”, potrivit căreia s-a constatat că nr. de telefoane ale persoanelor cu care a contactat Gîra Petru în vederea falsificării documentelor, aparțin lui Lupu Eugen și Polodiuc Igor (vol. I, f. d. 146);

-procesul-verbal de examinare, examinării fiind supusă informația furnizată de SA „Orange”, potrivit căreia s-a constatat că nr. de telefoane ale persoanelor cu care a contactat Gîra Petru în vederea falsificării documentelor, aparțin lui Lupu Eugen și Polodiuc Igor (vol. I, f. d. 149-150);

Astfel, instanța de apel a considerat că, aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile martorilor Gîra Violeta, Gîra Petru și Sîrcu Petru, cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 CPP, care indică la Polodiuc Igor și Lupu Eugen, care împreună și în urma înțelegerii prealabile, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, pînă în luna septembrie 2011, în circumstanțe necunoscute, urmărind scopul obținerii de mijloace financiare ilicite, au falsificat blancheta certificatului de înmatriculare RM cu nr. 115609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” cu numărul caroseriei WDB2100351 A181557, n/î ST GV 121 pe numele cet. Gîra Violeta, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr.313 din 25.09.2014, care a constatat, că certificatul de înmatriculare indicat supra a fost confecționat din hârtie plastifiată, laminată pe ambele părți, cu folosirea repetată a hologramei cu nr.7237262, cu folosirea aparatelor computerizate de multiplicat cu imprimanta cu Jet color cerneală, nu la Î.S. „CRIS Registru” după modelul tip. Tot, în același scop au fost falsificate și numerele de înmatriculare (față și verso) cu semnificația - ST GV 121. Ulterior, în toamna anului 2011, POLODIUC Igor și LUPU Eugen, aflîndu-se în mun. Chișinău, i-au vîndut lui Gîra Petru Petru contra sumei de 1200 de euro, blancheta certificatului de înmatriculare RM cit nr.1 15609236 din 21.09.2011, atribuit chipurile mijlocului de transport de model „Mercedes E200” și numerele de înmatriculare (față și verso), cu semnificația - ST GV 121, pentru ca Gîra

Petru să poată folosi mijlocul de transport pe teritoriul Republicii Moldova, de parcă ar fi fost înmatriculat legal.

Reieșind din întreaga sistemă de probe enumerate mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 CPP, care coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către ambii inculpați, Polodiuc Igor și Lupu Eugen a infracțiunii de confecționare, deținere și vânzare a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar prima instanță în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-1 achita pe Lupu Eugen pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal și eronat a calificat acțiunile lui Polodiuc Igor în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile inculpaților privind nerecunoașterea vinovăției, acestea fiind îndreptate spre denaturarea faptelor și eschivarea de răspundere pentru fapta comisă or, aceste declarații nu sunt confirmate absolut prin nici-o probă, fiind la rîndul lor combătute prin probele descrise mai sus.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond eronat a interpretat declarațiile martorului Gîra Petru, precum că: toate discuțiile referitor la serviciile/procedura de înmatriculare a automobilului au fost purtate doar cu Polodiuc Igor, această afirmație fiind incorectă, odată ce acest martor a indicat, că de la terțe persoane a aflat că anume Lupu Eugen se ocupă cu perfectarea acestor acte, iar discuțiile inițiale le-a purtat cu ambii inculpați în incinta garajului, care îl convingeau să accepte serviciile lor, fapt ce denotă implicarea ambilor inculpați în comiterea infracțiunii.

În viziunea instanței de apel instanța de fond a apreciat că din conținutul discuțiilor n-ar fi rezultat careva acțiuni ilicite de confecționare, deținere și vânzare a documentelor false, ceea ce nu corespunde realității, odată ce inculpații l-au convins pe Gîra Petru că se vor ocupa de perfectarea pașaportului tehnic, i-au indicat suma serviciilor în cauză (vînzarea pașaportului), iar în consecință i-au oferit acel pașaport fals. Din aceste circumstanțe rezultă că anume ei, Lupu Eugen și Polodiuc Igor s-au ocupat de confecționarea actului fals, l-au deținut pînă la transmiterea lui Gîra Petru și l-au vîndut contra sumei de 1200 euro.

Instanța de apel a considerat că nu are relevanță la calificare, faptul că banii i-au fost transmiși doar lui Polodiuc Igor, odată ce ambii inculpați l-au convins pe Gîra Petru să accepte serviciile lor ilegale, fiind clar că ei au acționat cu o intenție unică.

În consecință, achitarea lui Lupu Eugen pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal a dus la recalificarea neîntemeiată a acțiunilor lui Polodiuc Igor la art. 361 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că nu este clar din ce considerente instanța de fond a exclus din acțiunile inculpatului Polodiuc Igor semnul calificativ de confecționare a documentelor oficiale false, odată ce în învinuirea înaintată acesta persistă, iar instanța de judecată n-a motivat nici într-un mod excluderea acestuia.

Instanța de apel a conchis că din cuprinsul sentinței (f. d. 89, vol. II, al doilea abzaț)

instanța de fond expune următoarele: „Deci, prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată, instanța menționează faptul că starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului Polodiuc Igor a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate”, dar în consecință instanța din motive necunoscute exclude calificativul confecționării documentelor false.

Instanța de apel, la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul prejudiciabil și de pericolul social al infracțiunii săvârșite de inculpații Lupu Eugen și Polodiuc Igor, că a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 alin.(3) Cod penal se referă la infracțiuni mai puțin grave, de personalitatea inculpaților, care sunt fără antecedente penale.

Circumstanțe atenuante în privința inculpaților, instanța de apel n-a reținut. Circumstanțe agravante în privința inculpaților nu au fost reținute.

Din aceste considerente, instanța de apel, ținând cont de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de faptul că inculpații Lupu Eugen și Polodiuc Igor nu și-au recunoscut vina, nu au conștientizat gradul prejudiciabil al faptelor comise, activând de comun acord, a considerat că inculpații Lupu Eugen și Polodiuc Igor trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea lor este posibilă fără izolarea reală de societate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Polodiuc Igor, prin care a indicat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO, a solicitat casarea totală a acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Polodiuc Igor în învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal să fie achitat integral, din lipsa probelor ce ar confirma vinovăția acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- pct.6) alin. (1) art. 427 CPP, potrivit căruia instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- recurentul indică că eroare cât a primei instanțe atât și celei de apel a fost în interpretarea circumstanțelor și faptelor mai puțin clare în defavoarea inculpatului Polodiuc Igor, fapt ce este în contradicție cu principiul nevinovăției, de altfel garantat de legislația națională și cea internațională la care RM face parte, precum și calificarea acțiunilor inculpaților prin prisma coroborării lor cu probele dosarului la fel a avut loc cu grave abateri de la legislație, fapt ce într-un final a dus la adoptarea unei decizii ilegale;

- pe parcursul examinării cauzei penale respective, vinovăția inculpaților nu a fost demonstrată nicicum, or, întreaga poziție de învinuire a fost bazată doar pe declarațiile lui Gîra Petru și a lui Sîrcu Petru care sunt evident date: de Gîra Petru - pentru a se

eschiva de la răspunderea pentru acțiunile comise (fapt confirmat prin pornirea cauzei penale în privința sa pe aceleași circumstanțe) iar Sîrcu Petru - pentru a favoriza situația ginerelei său Gîra Petru;

- urmărirea penală a fost efectuată cu grave abateri de la legislație, și anume procurorul ce a condus urmărirea penală, care în conformitate cu pct. 6) alin. (1) al art. 52 CPP : în cadrul urmăririi penale, procurorul verifică calitatea probelor administrate, veghează ca orice infracțiune să fie descoperită, orice infractor să fie tras la răspundere penală și că nici o persoană să nu fie urmărită penal fără să existe indici temeinici că a săvîrșit, iar cu referire la cazul dat se indică că atît în rechizitoriu cît și în celelalte acte întocmite de către organul de urmărire penală și procuror este introdusă informație denaturată, care nu a fost verificată în modul corespunzător, iar această ilegalitate a dus la punerea ilegală sub învinuire și condamnarea cet. Polodiuc Igor și Lupu Eugen, lucru indicat în instanța de fond și cea de apel, dar lucru ignorat în totalitate;

- recurentul nu este de acord cu calificarea acțiunilor lui de către instanța de apel, căci instanța condamîndu-i pe inculpați avea obligația de a „legaliza și confirma” încadrarea juridică a acțiunilor, dar necătfînd la acest fapt instanța de fond dînd dovadă de părtinire a luat spre considerare în mod exclusiv doar poziția acuzării, iar în vederea motivării „propriei convingeri” nu a comentat nici o neluare spre considerare a declarațiilor inculpatului, declarațiile martorilor, precum și alte materiale prezentate de către partea apărării, deși conform alin. (4) al art. 101 CPP stabilește: „Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.”;

- instanțele judecătorești inferioare au încălcat principiile stipulate în art. 6 din CEDO și principiul prevăzut de art. 8 din CPP;

- „motivarea” hotărîrilor instanțelor judecătorești la condamnarea unei persoane cu pedeapsă privativă de libertate, a fost făcută doar în baza declarațiilor unor martori, care sunt contradictorii cu materialele cauzei și declarațiile celorlalți martori, iar cu referire directă la declarațiile lui Gîra în genere recurentul indică că acestea au menirea de eschivare de la răspundere penală în altă cauză penală, unde acesta are statut de inculpat, prin urmare evident este faptul că toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea inculpaților, dar instanța de apel ignorînd aceste prevederi obligatorii a condamnat două persoane la o pedeapsă privativă de libertate fără a demonstra vinovăția lor;

- recurentul indică că pentru condamnarea unei persoane este necesar de a verifica multiaspectual și obiectiv toate circumstanțele, inclusiv cele ce ar fi putut influența examinarea legală a cauzei, iar în acest caz este necesară administrarea de probatoriu concludent și pertinent, dar în cazul dat acest lucru nu a fost efectuat, ci bazat doar pe declarațiile unor persoane necredibile instanței, iar într-un final acest fapt confirmă – „predispoziția instanței de a admite poziția acuzării”;

- recurentul menționează că această sentință este ilegală și din punct de vedere

procedural căci instanța a dispus condamnarea unei persoane în baza declarațiilor părții vătămate (care nu a fost prezentă la ședință), iar acest lucru este contrar cu prevederile art.389 alin. (2) CPP, potrivit căruia : Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor;

- instanța la aplicarea unei pedepse privative de libertate nu a motivat în modul corespunzător necesitatea aplicării pedepsei stabilite precum și nu a identificat, stabilit toate circumstanțele atenuante în vederea individualizării pedepsei, și anume că inculpații nu au antecedente penale, nu se află la evidență narcologică și psihiatrică, au persoane la întreținere și alte circumstanțe invocate de către partea apărării, dar care nu doar că nu se regăsesc în sentința de condamnare ci în genere fiind ignorate în totalitate de către instanță.

6. Pe marginea recursului declarat a depus referință procurorul, prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece se constată că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și probelor administrate pe caz.

6.1. La fel, a depus referință și inculpatul Lupu Eugen, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea totală a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Polodiuc Igor în învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal să fie achitat integral, din lipsa probelor ce ar confirma vinovăția acestuia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opiniile procurorului și a inculpatului Lupu Eugen expuse în referințe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în textul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414

alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul procurorului Recean Roman, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărîrii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Polodiuc Igor privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.138-145, vol. II), instanța de apel expunîndu-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurent, deoarece eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt, ceea ce contravine argumentului adus de recurent precum că *„eroare cît a primei instanțe atît și celei de apel a fost în interpretarea circumstanțelor și faptelor mai puțin clare în defavoarea inculpatului Polodiuc Igor, fapt ce este în contradicție cu principiul nevinovăției, precum și calificarea acțiunilor inculpaților prin prisma coroborării lor cu probele dosarului la fel a avut loc cu grave abateri de la legislației, fapt ce într-un final a dus la adoptarea unei decizii ilegale”*.

Referitor la argumentele aduse de recurent, precum că *„motivarea hotărîrilor instanțelor judecătorești la condamnarea unei persoane cu pedeapsă privativă de libertate, a fost făcută doar în baza declarațiilor unor martori, care sunt contradictorii*

cu materialele cauzei și declarațiile celorlalți martori,”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că în afară de declarațiile martorilor Gîra Petru, care audiat în cadrul ședinței de judecată din 12.03.2015 a menționat că „...*Polodiuc Igor mi-a explicat că are relații și ar putea să-mi înmatriculeze legal unitatea de transport, mi-a solicitat copii de la acte...respectiv m-a informat că mă va costa suma de 1200 euro. În schimbul acestor bani, am avut promisiunea că voi obține pașaport tehnic și număr de înmatriculare*” (f. d. 64, vol. II) și Sîrcu Petru, care a declarat în cadrul ședinței de judecată din 28.07.2015, că „*Polodiuc Igor mi-a spus că să mai așteptăm puțin timp că va fi efectuată înregistrarea. După expirarea termenului dat, eu l-am sunat pe Polodiuc și iarăși mi-a spus că încă nu a fost efectuată înregistrarea, la care i-am adus la cunoștință că mă voi adresa la poliție, la care el a spus că pot să o fac*” (f. d. 72, vol. II) mai există și convorbirile telefonice purtate între ei, anexate la dosar (f. d. 147-150, vol. I).

Cu privire la argumentele aduse de recurent, precum că „*urmărirea penală a fost efectuată cu grave abateri de la legislație și această sentință este ilegală și din punct de vedere procedural căci instanța a dispus condamnarea unei persoane în baza declarațiilor părții vătămate, iar acest lucru este contrar cu prevederile art.389 alin. (2) CPP*” și că *inculpatul nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor comise*, Colegiul penal le consideră declarative și neîntemeiate și menționează în acest sens că inculpatul Polodiuc Igor nu s-a folosit de calea procedurală prevăzută de art. 401 alin. (2) Cod de procedură penală, adică nu a declarat apel, ceea ce denotă faptul că inculpatul a fost de acord cu faptele constatate în sentință, el avînd tot dreptul să invoce ilegalitatea sentinței prin apel, conform prevederilor art. 405 Cod de procedură penală. Mai mult ca atît se mai invocă că calificarea acțiunilor inculpatului Polodiuc Igor este corectă, ce se confirmă și prin lipsa recursului ordinar a inculpatului Lupu Eugen, ce presupune că ultimul este de acord cu decizia instanței de apel privind condamnarea lor, căci critica deciziei efectuată de inculpatul Lupu Eugen în referință nu echivalează cu declararea recursului ordinar.

Recurentul critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și cercetate suplimentar de către instanța de apel, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal mai reține, că instanța de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținîndu-se cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, ceea ce vine în contradicție cu argumentul adus de recurent, potrivit căruia „*instanța la aplicarea unei*

pedepse privative de libertate nu a motivat în modul corespunzător necesitatea aplicării pedepsei stabilite precum și nu a identificat, stabilit toate circumstanțele atenuante în vederea individualizării pedepsei”.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și a prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, recurentul neîndicând prin ce au fost încălcate aceste articole, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Polodiuc Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Polodiuc Igor Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda